

منشور ۰۸ فراخوانی برای دموکراسی در چین

Charter 08 Calling for Democracy in China

Vision and Motivation

Having witnessed the political liberalization that Mikhail Gorbachev undertook in the Soviet Union in the late 1980s, many Chinese were hoping for similar reforms at home. After the Soviet Union collapsed with the fall of the Berlin Wall in 1989, the Chinese became even more eager for change. When the Communist leadership in Beijing failed to deliver any reforms, over 100,000 Chinese citizens gathered in protest at Tiananmen Square in 1989, in what became known as the June 4th Incident. After being repressively silenced by the regime's military power, the Chinese opposition spent a significant portion of the 1990s and 2000s developing new strategies through which to address their grievances to the state and organize for democratic change.

Understanding that they need not be

بینش و انگیزه

با مشاهده فضای باز سیاسی که در اواخر دهه هشتاد میلادی در اتحاد جماهیر شوروی توسط میخائیل گورباچف به مرحله اجرا درآمده بود، بسیاری از چینی‌ها به این فکر افتادند که به اصلاحاتی نظیر آن در کشور خود جامه عمل بپوشانند. با فروپاشی دیوار برلین در ماه نوامبر سال ۱۹۸۹ میلادی، رویدادی که به مثابه فروریزی امپراتوری اتحاد شوروی بود، امید چینی‌ها به وقوع دگرگونی‌های ژرف و بنیادین در کشور خود، با انگیزه‌ای مضاعف پیگیری شد. در پی عدم ارائه اصلاحاتی که چینی‌ها در انتظارش بودند از سوی رهبری کمونیست این کشور، بیش از صد هزار نفر از چینیان با گردهمایی در میدان تیان‌آن‌من در پایتخت چین، در ژوئن ۱۹۸۹، رویدادی را رغم زدند که به واقعه چهارم ژوئن ۸۹ معروف شده است.^۱ در پی این رویداد و پس از آن که نظام سیاسی چین با اتکا به نیروهای نظامی و امنیتی خود به خاموش کردن این اجتماعات متوسل

limited by their Marxist philosophies, members of the Tiananmen protests reframed their idea of democracy in a post-Cold War world. In the spring of 2008, Nobel Laureate Liu Xiaobo, alongside fellow Chinese opposition members, began working on a political document modeled after the Czech Charter 77, a declaration by Vaclav Havel and the Czech opposition that called on the Communist government to accept all prior United Nations human rights conventions. Like the original Charter 77, whose signatories included an array of civil society members, the authors behind Charter 08 demand that the regime ratify the United Nations International Convention on Civil and Political Rights.¹ Going above and beyond Charter 77's mission, Charter 08 does want to work within the boundaries of the Chinese Constitution in order to facilitate a number of significant reforms.

On December 10, 2008, on the 60th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights, a coalition of 300 prominent Chinese citizens published the Charter 08 manifesto in response to the Chinese government's human rights violations, calling for multiparty democracy, a free press, and an independent judiciary in China.²

Goals and Objectives

Charter 08 was a bold call for political and economic reform by Chinese dissidents, many of whom had been imprisoned after the 1989 Tiananmen

شد، مخالفان چینی بخش عمده‌ای از دهه‌های ۹۰ و ۲۰۰۰ میلادی را به یافتن راهبردهای مناسب برای اعلام اعتراض خود به نظام سیاسی این کشور اختصاص داده و به جستجو و سازماندهی راهکارهای دگرگونی دموکراتیک پرداختند.

رهبران گردهمایی‌های اعتراضی میدان تین آن من، با درک کاستی‌های نظری مارکسیسم و تنگنهایی که اینگونه نظریه‌ها برای آنان از دیدگاه فکری و سیاسی ایجاد می‌کرد، به بازسازی قالب‌های نظری خود در رابطه با مردم‌سالاری و در بستر نوین جهانی پس از جنگ سرد برخاستند. در ادامه چینی فرآیندی بود که در بهار سال ۲۰۰۸ میلادی، لیو گزایو،^۲ روشنفکر ۵۴ ساله، فعال حقوق بشر و عضو انجمن مستقل قلم چین و متولد سال ۱۹۵۵، به همراه گروهی از همفکران خود، دست به کار تهیه و تدوین منشوری زد که ملهم از منشور ۷۷ چک بود.^۳ منشور فوق که در ماه ژانویه سال ۱۹۷۷، در جمهوری سوسیالیستی خلق چکسلواکی از سوی واسلاو هاول^۴، نویسنده، فعال سیاسی و روشنفکر این کشور و گروهی از یاران او به رشته تحریر درآمده بود، ابتکاری بود مدنی، که کنشگران حقوق بشر چک، در رابطه با بنیاد ملی مردم‌سالاری^۵ در آمریکا، در پی آن بودند. این منشور از حاکمان کمونیست جمهوری چکسلواکی در آن زمان می‌خواست تا به تمامی موازین مندرج در کلیه معاهدات بین‌المللی حقوق بشر و مصوبات سازمان ملل متحد در این زمینه گردن نهند. همانند منشور اولیه معروف به ۷۷، که از طرف بسیاری از کنشگران مدنی چک به امضاء رسیده بود، معادل چینی آن یا منشور ۰۸، خواهان آن بود که مقامات رسمی نظام کمونیست کشور خود را به قبول و تصویب میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی^۶، وادار سازد. با این حال، منشور

Square massacre. The authors strategically timed their announcement of the document on the 50th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights in December 2008. It was a time of great anticipation for political change in China, coinciding with other important anniversaries such as the 20th anniversary of the Tiananmen Square protest on June 4, the 50th anniversary of the exile of the Dalai Lama on March 10, and the 60th anniversary of the founding of the People's Republic of China on October 1.³

The overarching goal of the movement is to secure constitutional amendments that guarantee universal human rights, basic freedoms, and a more democratic and accountable government in China. As the Charter states, "Guaranteeing human rights is both the most important objective of a government and the foundation of the legitimacy of its public authority; it is also the intrinsic requirement of the policy of 'putting people first'." The Charter calls for separation of powers, legislative democracy, judicial independence, elections for government positions, and civic education in the country.⁴

Two of the Charter's demands deal more specifically with matters relating to the Tiananmen Square massacre, though there is no direct reference to the 1989 crackdown on human rights. The more immediate demand calls on the state to provide compensation to individuals, as well as their families, who suffered political persecution; release all political

چینی، بر خلاف معادل چک، تلاش بر آن داشت تا فعالیت‌ها و خواست‌های خود را به چهارچوب قانون اساسی آن کشور محدود ساخته تا بتواند راه را برای اصلاحات معنی‌دار در چین هموار سازد. سرانجام، در دهم ماه دسامبر سال ۲۰۰۸ میلادی و همزمان با شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر، ائتلافی مرکب از ۳۰۰ شهروند بنام چینی، در پاسخ به پایمال شدن موازین حقوق بشر در آن کشور و در اعتراض به تجاوزهای پی در پی حکومت گران در این زمینه، متنی را منتشر می‌کنند که به منشور ۰۸ معروف شده و در طی آن خواهان برقراری نظام چندحزبی، رسانه‌های آزاد و استقلال قوه قضائیه در چین می‌گردند.

اهداف و مقاصد

منشور ۰۸، به ویژه با توجه به این واقعیت که بسیاری از مخالفان نظام سیاسی چین در ۱۹۸۹، در طی کشتار میدان تین آن من جان خود را از دست داده بودند، گام و درخواست بی‌باکانه‌ای بود از سوی ادامه‌دهندگان راه آنان برای دست یافتن به اصلاحات دامنه‌دار سیاسی و اقتصادی. تاریخ انتشار این منشور نیز خالی از اهمیت و نکته‌سنجی نیست. تدوین‌کنندگان آن با علم به اینکه همزمانی شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر و بیستمین سالروز کشتار تین آن من، در چهارم ماه ژوئن از یک سو، با پنجاهمین سالگرد تبعید دالایی لاما، رهبر مذهبی بوداییان تبتی در دهم ماه مارس و شصتمین سالروز برپایی جمهوری خلق چین در یکم اکتبر آن سال، از سوی دیگر، می‌رفت تا موقعیت مناسبی را برای دگرگونی‌های معنی‌دار سیاسی در این کشور فراهم آورد، ماه دسامبر سال ۲۰۰۸ را برای انتشار منشور خود، در انتخاب و تصمیمی راهبردی، هدف قرار دادند.

prisoners and prisoners of conscience; and establish a Commission for Truth Investigation to find out the truth about historical events, determine responsibility, and uphold justice.⁵ The Charter also calls for increased state control of armed forces and political neutrality of all military and police members.⁶

Demands for economic, fiscal and environmental reform were also included in the Charter. Some demands were more civic-minded, such as the call to establish a social security system, taxpayers' rights, protection of the ecological environment, and promotion of sustainable development. At the same time, the Charter's authors called for a complete economic overhaul to move toward a free market economy.⁷

Leadership

Though the Charter 08 Group has not released the names of the document's authors (possibly both in the spirit of it being a large-scale civil society movement and for the protection of the signatories), Liu Xiaobo, a university professor and human rights activist, is popularly speculated to be a leading author. Liu has a two decade-long history of peaceful yet active dissent against the Chinese government's violations of its citizens' rights. After teaching abroad at universities in both the United States and Europe, Xiaobo returned to China to join in the 1989 democracy movement. During the 1989 Tiananmen Square protests, he launched a

هدف کلی جنبش منبعث از منشور ۰۸، تضمین الحاقیه‌های قانون اساسی مبنی بر رعایت موازین حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین و حکومتی مردم‌سالار و پاسخگو در چین است. همچنان که در منشور مذکور آمده است، «تضمین حقوق بشر، نه تنها اهم اهداف یک حکومت را تشکیل می‌دهد که پایه و اساس مشروعیت اقتدار عمومی آن نیز به شمار می‌رود؛ از این گذشته، تضمین حقوق بشر از بایسته‌هایی ماهوی سیاست «اول مردم» است، سیاستی که بر مبنای آن اولویت در هر کار و در هر اقدامی از سوی حکومت بر پایه حقوق و منافع مردم بنا شده است». همچنین، منشور ۰۸ خواهان تقسیم قوا، مردم‌سالاری مبتنی بر قانون، استقلال قوه قضائیه، انتخابات برای گزینش سمت‌های حکومتی در کشور شد.

با وجود اینکه هیچ‌گونه اشاره مستقیمی به وقایع ژوئن ۱۹۸۹ و سرکوب خونین آن در این منشور نشده بود، دو اصل از اصول مندرج در آن، به طور خاص به خواست‌هایی در رابطه با پایمال شدن حقوق بشر و رویداد تیان‌آن‌من بود. ترمیم زیان‌هایی که افراد مختلف و خانواده‌های آنها در پی تعقیب و سرکوب‌های سیاسی از سوی دولت دیده بودند، عاجل‌ترین خواستی بود که در این رابطه در منشور ۰۸ درج شده بود. علاوه بر این، آزادی زندانیان سیاسی و کسانی که به خاطر عقاید خود محکوم شده بودند؛ برپایی کمیسیون حقیقت‌یابی^۸ برای یافتن حقایق در رویدادهای تاریخی، تعیین مسئولیت‌ها و اجرای عدالت، از جمله درخواست‌هایی بود که در منشور ۰۸ عنوان شده بود. این منشور، همچنین خواهان آن بود که نظارت دولتی بیشتری بر نیروهای نظامی به اجرا گذاشته شده و بی‌طرفی سیاسی کارکنان نیروهای انتظامی و امنیتی نیز تضمین گردد.

hunger strike in support of the protesting students.⁸

As the head of the International PEN center in China and a professor at prominent American universities, Liu Xiaobo was a high profile figure in China and abroad well before his arrest on December 8, 2008, two days before the release of the Charter.⁹ Just before his sentencing, Xiaobo released a "final statement" which detailed his life's work to transform Chinese society and declared, "I hope that

I will be the last victim of China's endless literary inquisitions and that from now on no one will be incriminated because of speech. Freedom of expression is the basis of human rights, the source of humanity and the mother of truth. To block freedom of speech is to trample on human rights, to strangle humanity and to suppress the truth."¹⁰

In addition to Xiaobo, the initial 300 signatories ranged from academics,

در دیگر زمینه‌ها نیز، خواست‌هایی در ارتباط با اصلاحات لازم در عرصه‌های اقتصادی، مالیاتی و زیست‌محیطی در منشور ۰۸ به رشته تحریر درآمده بود. برخی از این خواسته‌ها بیشتر جنبه مدنی داشت. از آن جمله می‌توان به خواست بانیان منشور در رابطه با برقراری نظام تأمین اجتماعی فراگیر در چین، رعایت حقوق مالیات‌دهندگان و پاسداری از محیط زیست و احترام به موازین توسعه پایدار^۹، اشاره کرد. همزمان با این تقاضاهای مدنی و سیاسی، پایه‌گذاران منشور ۰۸، خواهان تحولی جدی در نظام اقتصادی حاکم شده و دگرگونی و بازسازی آن را بر پایه بازار آزاد، از مقامات حکومتی چین خواستار شده بودند.

رهبری

اگرچه نویسندگان منشور ۰۸، از درج نام‌های خود در این متن خودداری ورزیده‌اند (چه از روی پابندی به روح متن، که آن را منشوری باز و در دسترس تمامی اعضای جامعه مدنی و فعالان سیاسی می‌داند و چه از زاویه صلاحدیدهای امنیتی)، اغلب دست‌اندرکاران لیو گزایبو را نویسنده اصلی این بیانیه محسوب می‌دارند.

لیو سابقه دو دهه مبارزه صلح‌جویانه و فعال را علیه نقض حقوق بشر شهروندان توسط حکومت چین یدک می‌کشد. شیائوبو پس از تدریس در دانشگاه‌های ایالات متحده و اروپا به چین بازگشت تا به جنبش دموکراسی ۱۹۸۹ بپیوندد. او در طی اعتراضات میدان تین آن من در سال ۱۹۸۹، یک اعتصاب غذا در حمایت دانشجویان معترض به راه انداخت. لیو شیائوبو به عنوان یک استاد برجسته دانشگاه و رئیس مرکز بین‌المللی قلم چین، حتی پیش از بازداشت وی در روز ۸ دسامبر سال ۲۰۰۸ میلادی، یعنی دو روز پیش از انتشار

writers and former members of the CCP to farmers, factory workers and entrepreneurs. Other significant members of the Charter 08 group include former member of the Communist Youth League Zhang Zuhua, who quit the organization in protest of the Tiananmen Square massacre on 1989 and was detained for a few days before the release of the Charter; prominent Tibetan blogger Tsering Woeser; former CCP official Bao Tong, who criticized the government for the milk poisoning incident earlier the same year and "signed Charter 08 to correct [his] mistake of 60 years ago when [he] originally joined the Party"; and journalist Li Datong, an editor with the China Youth Daily.¹¹

Civic Environment

Since it assumed control of mainland China in 1949, the Chinese Communist Party's (CCP) rule has been marked by gross human rights violations. According to Freedom House's 2009 Freedom in the World Report, "The Chinese government in 2008 increased restrictions on online writers, human rights lawyers, democracy activists, migrant workers, and individuals seeking to petition the central government on abuses by local officials."¹²

Alongside Iran, China is one of the world's most repressive of internet freedom, ranked by Freedom House as the second least digitally free country in the world.¹³ According to Chinese civic activist Yang Jianli, "Google found out that

منشور ۰۸، از شهرتی قابل توجه در داخل چین و در سطح جهانی برخوردار بود. شیائوبو پیش از محکومیت یک «بیانیه نهایی» صادر کرد که در آن کارهای خود برای تغییر جامعه چین را با جزئیات بیان کرد و اعلام داشت: «من به خاطر سخن گفتن محکوم شده‌ام. آزادی بیان بنیاد حقوق بشر، منبع انسانیت و مادر حقیقت است. محدود کردن و سد کردن آزادی بیان، نقض حقوق بشر، خفه کردن انسانیت و سرکوب حقیقت است.»^{۱۰} وی از تاریخچه مبارزاتی طولانی برخوردار است که در آن میان مقاومت فعال در برابر اقدامات زورگویانه حکومت کمونیست چین و حضور در اجتماعات اعتراضی میدان تین آن من را می‌توان نام برد.

در میان ۳۰۰ امضاءکننده این منشور، به غیر از لیو گزایبو، می‌توان به نام برخی اساتید دانشگاه، روشنفکران، فعالین سیاسی و مدنی، کارگران، نویسندگان و برخی از اعضای سابق حزب حاکم نیز اشاره کرد. فهرست امضاءکنندگان این منشور، شامل افراد بنامی است که می‌توان در این میان به شخصیت‌های زیر اشاره داشت: ژانگ زوهویا^{۱۱}، از اعضای سابق شاخه جوانان حزب حاکم، که در اعتراض به سرکوب خونین میدان تیان آن من در ژوئن ۱۹۸۹، از سمت خود کناره‌گیری کرد و در پی آن برای مدتی بازداشت شد تا سرانجام چند روز پیش از انتشار منشور ۰۸ از زندان آزاد شد؛ تسرینگ هوئوسر^{۱۲}، وبلاگ‌نویس مشهور تبتی؛ بانو تونگ^{۱۳}، عضو سابق حزب حاکم که همان سال در اعتراض به توزیع شیرهای مسموم، در پوزش‌خواهی و «اصلاح اشتباهی که ۶۰ سال پیش از آن در پیوستن به حزب کمونیست مرتکب شده بود»، منشور ۰۸ را امضا کرد؛ و سرانجام لی داتونگ^{۱۴}، روزنامه‌نگار و عضو پیشین هیأت تحریریه روزنامه جوانان چین.^{۱۵}

the Chinese government, through Google Mail, was trying to find information from human rights activists' private accounts, and for quite a long time."¹⁴ Using a sophisticated system of mechanisms for censoring, monitoring and controlling mobile and internet technologies, the Chinese government has arrested the world's largest number of individuals imprisoned for their online activities, with at least 49 digital activists behind bars as of mid-2008.¹⁵

Despite increased NGO activity and calls for reform inside China, the

government has repeatedly shown that it is not willing to compromise its hold on information both coming into and going out of the country, or entertain political change at even the most local levels. The regime uses an opaque law, the State Secrets Law, to legitimize the arrest and detention of anyone engaged in political activity without party approval; opposition groups like the China Democracy Party and independent journalists and bloggers are frequently jailed on charges of "subversion of state power."¹⁶ The number of politically related detentions

فضای مدنی

از زمانی که حزب کمونیست، سلطه خود را بر فلات قاره چین در سال ۱۹۴۹ میلادی گسترده کرد تا به امروز، موارد بی‌شمار سرکوب و پایمالی حقوق بشر را در کارنامه شصت ساله خود به ثبت رسانده است. بر اساس گزارش سالانه بنیاد آمریکایی «خانه آزادی» تحت عنوان «گزارش وضعیت آزادی در جهان در سال ۲۰۰۹»، «حکومت چین در سال ۲۰۰۸ میلادی محدودیت‌های اعمال شده بر نویسندگان فضای مجازی، حقوق‌دانان، کنشگران مدنی و سیاسی، کارگران مهاجر و افرادی که با طومارنویسی تلاش داشته‌اند تا صدای اعتراض خود از ستمی که از سوی مقامات محلی بر آنان روا داشته می‌شود را به گوش سران حکومت مرکزی برسانند، گسترش داده است».

در کنار نظام حاکم بر ایران، نظام کمونیست چین، طبق گزارش فوق در میان سرکوبگران آزادی اینترنت، در رده دوم، در جهان قرار گرفته است. بر پایه افشاگری‌های یانگ جیان‌لی^{۱۶}، کنشگر مدنی چینی، «شرکت آمریکایی جستجوگر اینترنتی گوگل، متوجه می‌شود که حکومت چین از راه سامانه گوگل‌میل، سال‌ها تلاش کرده است تا به داده‌های خصوصی فعالین چینی و شبکه‌های ارتباطی و مدنی و اجتماعی آنان دسترسی پیدا کند». نهادهای امنیتی و اطلاعاتی کمونیست در چین، طی این مدت سعی کرده‌اند تا با استفاده از پیچیده‌ترین سامانه‌های موجود به نظارت، شنود و ممیزی شبکه‌های مجازی و تلفن همراه، اقدام ورزیده و با بازداشت بیشترین تعداد افراد در سطح جهان به جرم فعالیت‌هایشان در فضای مجازی، تنها تا نیمه سال ۲۰۰۸ میلادی، ۴۹ تن از کنشگران اینترنتی را زندانی کرده است.

با وجود افزایش فعالیت‌های سازمان‌های

doubled from 2007 to 2008 with 1,623 new detentions recorded by the Duihua Foundation. Although statistics on executions are not publicly available, according to Amnesty International, the Chinese government expanded its use of lethal injection as a form of capital punishment, and the group estimates that at least 1,700 executions took place in 2009, while at least 7,000 death sentences were issued.¹⁷

On December 8, 2008, two days before the public release of Charter 08, Liu Xiaobo was detained by state security forces for his involvement with the Charter and held until the end of the year. He was then formally arrested in June 2009 on suspicion of “inciting subversion of state power” and later sentenced to eleven years’ imprisonment on December 25th, 2009. Despite major international efforts from esteemed writers, political leaders, and human rights advocates to demand Xiaobo’s release, the Chinese government refuses to grant his freedom.¹⁸ In addition to Xiaobo’s arrest, over 100 of the original signatories of Charter 08 have been arrested, detained and interrogated at some point since the release of the human rights document.

Message and Audience

The broader aim of the movement is to divest the Chinese people of the authoritarian notion of an “enlightened overlord” or an “honest official” and to “turn instead toward a system of liberties,

مدنی غیردولتی و تقاضاهای پی در پی آنان برای اصلاحات فراگیر در چین، حکومت این کشور همچنان از مصالحه در کاستن محدودیت‌های گردش اطلاعات داخلی و خارجی و نیز از قبول کمترین میزان اصلاحات، حتی در سطوح محلی، شانه خالی می‌کند. نظام کمونیست چین، با اتکا به قانونی مبهم تحت عنوان قانون اسرار دولتی^{۱۷}، بازداشت و حبس هر فردی را که بدون اجازه مقامات حزب کمونیست، به فعالیت‌های سیاسی و مدنی روی آورد، مشروعیت بخشیده و جامعه قانونی می‌پوشاند. گروه‌ها و سازمان‌های مخالف نیز، همچون حزب مردم‌سالاری چین^{۱۸} و اعضای آن و نیز روزنامه‌نگاران این کشور، تحت عنوان «برانداز» و «اقدام علیه نظام»^{۱۹}، مرتب بازداشت و زندانی می‌شوند. بر اساس گزارش‌های بنیاد دوئی‌هون^{۲۰}، از ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۸ با ۱۶۲۳ زندانی سیاسی جدید، تعداد بازداشت‌های سیاسی نسبت به سال قبل دو برابر افزایش داشته است. در نبود آمارهای دقیق در زمینه اعدام‌ها در این کشور و بر پایه گزارش‌های سازمان عفو بین‌الملل، حکومت چین، با استفاده رو به افزایش از تزریق‌های مرگبار در سال ۲۰۰۹ میلادی، از ۷۰۰۰ محکوم به اعدام، ۱۷۰۰ تن از آنان را به مجازات رسانده است.

در هشتم دسامبر ۲۰۰۸ میلادی، لیو گزیابو، تنها دو روز پیش از انتشار منشور ۰۸ و به دلیل دست داشتن در تدوین آن، بازداشت و تا پایان آن سال زندانی شد. پس از آن، وی در دسامبر ۲۰۰۹ بر پایه اتهام به «براندازی نظام» بار دیگر رسماً بازداشت و تفهیم اتهام شده و در ۲۵ دسامبر همان سال، به یازده سال زندان محکوم شد. علی‌رغم تلاش بسیاری از روشنفکران، نویسندگان و فعالین حقوق بشر در سطح جهان، برای آزادی لیو گزیابو، مقامات قضایی چین، کماکان از رها

democracy, and the rule of law, and toward fostering the consciousness of modern citizens who see rights as fundamental and participation as a duty.”¹⁹ The Charter's text is primarily directed towards Chinese citizens, “whether officials or common people and regardless of social background” and aimed at mobilizing them towards “taking an active part in this citizens’ movement, to promote the great transformation of Chinese society together,” in order to “establish a free, democratic, and constitutional nation.”²⁰ This message was powerfully conveyed through the text of the manifesto, which made frequent references to the great history of the Chinese civilization and the capacity of its people, and how such a past could be recreated in the future if certain freedoms and reforms are brought to the country.²¹

Outreach Activities

While the Charter did seemingly little to move Chinese authorities, who dismissed it as culturally incompatible and modeled on Western-style democratic values, it did lead to increased international criticism of and pressure on the Chinese government.²² Notable writers, foreign governments and, unsurprisingly, the Dalai Lama all wrote letters of protest to the Chinese government following the arrest of many of the Charter’s signatories.²³

Liu Xiaobo's leadership of China's PEN Center undoubtedly played an important role in increasing publicity of

ساختن وی از زندان خودداری ورزیده‌اند. علاوه بر گزایبو، بیش از ۱۰۰ تن از امضاء کنندگان اولیه منشور ۰۸، از روز انتشار آن تا به حال، در برهه‌ای از زمان، بازداشت و بازجویی شده‌اند.

پیام و مخاطب

هدف جامع‌تر جنبش منبعث از منشور ۰۸، رویگردان کردن مردم از مفاهیمی همچون «مقامات مخلص و خدمتگزار و پاکدامن» و سوق دادن آنها به مفاهیمی جایگزین همچون «آزادی، مردم‌سالاری، حکومت قانون و تشویق خودآگاهی شهروندان متجددی که حقوق انسان برایشان به مثابه مقوله‌ای است بنیادین و مشارکت برای آنها وظیفه به شمار می‌رود». متن منشور ۰۸، پیش از هر چیز شهروندان چینی را مخاطب قرار می‌دهد، «چه مقامات رسمی این کشور و چه مردم عادی، صرف نظر از پیشینه آنان». هدف این متن، بسیج تمامی شهروندان چینی به سوی «مشارکت فعال در این جنبش مدنی و شهروندی است، برای ترفیع اندیشه مشارکت همگانی در دگرگون‌سازی جامعه چینی» در راستای برقراری «جامعه‌ای آزاد، مردم‌سالار و مبتنی بر قانون اساسی». این پیام به استوارترین شکل از طریق متن منشور به مخاطبین آن منتقل شد، متنی که با ارجاع مکرر به تاریخ و تمدن غنی چین، یادآور می‌شود که بازسازی پیشینه این کشور در گرو به اجرا گذاردن هر چه سریع‌تر برخی اصلاحات و برقرار ساختن آزادی‌ها در جامعه خواهد بود.^{۲۱}

فعالیت‌های فراگستر

با اینکه منشور ۰۸، موفقیت چندانی در دگرگونی رفتار حکومت چین نداشت، حکومتی

and support for the Charter 08 movement. The original text of the Charter, in Mandarin, was posted on the Center's website and helped mobilize a number of Chinese citizens to participate in protests.

While the government continues its campaign of repression on activists like Xiaobo, Chinese dissidents like Jianli have developed online publications and

secure means of communication with activists still inside the country, thanks to modern technology and attention from the international community. According to Jianli, "With each year we will... engage in the real exchange of ideas... and also build up a friendship and the united effort to push for change for China, for democracy."²⁴

که بلافاصله منشور فوق را تکفیر کرده و آن را در تضاد با قالب‌های فرهنگی، بومی و منبعث از ارزش‌های غربی قلمداد کرد، ولی انتشار این متن باعث شد تا فشارها و انتقادهای بین‌المللی نسبت به حکومت‌گران و نظام سیاسی کمونیست حاکم بر این کشور افزایش یابد.^{۲۲} بدین ترتیب، تعداد بی‌شماری از نویسندگان بنام در سطح جهان، حکومت‌ها و البته شخص دالائی لاما، رهبر مذهبی ۷۵ ساله بوداییان تبتی، در نامه‌هایی جداگانه، مراتب پشتیبانی خود از این متن و اعتراض خود به بازداشت بسیاری از امضاءکنندگان آن را به اطلاع رهبران کمونیست چین رساندند.^{۲۳}

در این میان باید متذکر شد که نقش لیو گزایبو، به عنوان رئیس مرکز قلم این کشور، در ارتقاء سطح پشتیبانی جهانی از این متن و از جنبشی که بر پایه آن رقم خورد، بی‌تردید بسیار مؤثر بوده است. متن اولیه منشور ۰۸ به زبان ماندارین منتشر و در تارنمای انجمن قلم این کشور بارگزاری شد و از این راه توانست پشتیبانی برخی از شهروندان چینی را به این جنبش جلب کند.

با وجود اینکه مقامات قضایی و امنیتی چین، همچنان به سرکوب کنشگرانی همچون لیو گزایبو ادامه می‌دهند، دیگران، همانند جیان‌لی، با استفاده از فن‌آوری در فضای مجازی و با اتکا به پشت‌گرمی‌های نهادها و شخصیت‌های خارجی در سطح جامعه بین‌الملل، کماکان به فعالیت‌های خود در این زمینه و افزایش نوشته‌های خود در عرصه مجازی ادامه داده و به برقراری پل‌های ارتباطی با کنشگرانی که هنوز در برون مرز به سر می‌برند، مشغول می‌باشند. همان‌طور که جیان‌لی می‌گوید، «هر سال که می‌گذرد، ما به ارتقا سطح فعالیت‌های خود ادامه داده... تبادل واقعی افکار... و شبکه‌سازی ارتباطات و حلقه‌های دوستی را

The international community has increased its pressure on China to release Xiaobo and allow greater freedom of expression by awarding Xiaobo the 2010 Nobel Peace Prize. The international outcry to free the Nobel laureate has been supplemented by a recent letter, written and signed by retired members of the Chinese Communist Party, calling on the Chinese government to abandon censorship.²⁵ Though the Chinese government has harshly criticized the Nobel committee's decision to award Xiaobo the peace prize, the international community's encouragement and the former ruling elites' letter represent a sustained support for the values put forth in Charter 08 nearly two years ago.

در راستای برپایی و استحکام جبهه‌ای منسجم و متحد برای پیش بردن مردم‌سالاری و دگرگونی در چین، دنبال می‌کنیم.^{۲۴} جامعه بین‌المللی فشار خود بر چین را جهت آزادی شیائوبو افزایش داده و با اعطای جایزه صلح نوبل ۲۰۱۰ به وی، از این دولت می‌خواهد امکان آزادی بیان بیشتری برای وی فراهم کند. خواست بین‌المللی برای آزادی این دارنده جایزه نوبل، با یک نامه اخیر که توسط اعضای بازنشسته حزب کمونیست چین امضا شده، تکمیل شده است. آنها از دولت چین می‌خواهند سانسور را کنار بگذارد.^{۲۵} دولت چین تصمیم کمیته نوبل برای اعطای جایزه صلح نوبل به شیائوبو، تشویق جامعه بین‌الملل و نامه نخبگان پیشین سیاسی مبنی بر حمایت متداوم از ارزش‌های مطرح شده در منشور ۰۸ را به سختی مورد انتقاد قرار داده است.

Footnotes

پی‌نوشت‌ها

1. Spencer, Richard. "Chinese Dissidents Emulate Anti-Soviet Heroes with Charter 08". The Telegraph 9 Dec 2008.
2. Charter 08 (English). Human Rights in China. 09 Dec. 2008.
3. Chongyi, Feng. "Charter 08: A New Beginning for Chinese Liberalism." History News Network. 25 Jan 2010.
4. "Charter 08 (English)." Human Rights in China. 09 Dec. 2008.
5. Ibid.
6. Ibid.
7. Ibid.
8. Macartney, Jane. "Leading Chinese Dissident, Liu Xiaobo, Arrested over Freedom Charter." Times Online. 10 Dec. 2008.
9. "China: Liu Xiaobo's Trial a Travesty of Justice." Human Rights Watch. 21 Dec. 2009.
10. Xiaobo, Liu. "I Have No Enemies: Liu Xiaobo's Final Statement." Foreign Policy. 8 Oct. 2010.
11. "China Detains Dissidents Ahead of Human Rights Day." Reuters India. 09 Dec. 2008. Ramzy, Austin. "Chinese Dissident Bao Tong Speaks Out." TIME. 27 Jan. 2009. Zhen, Wang. "Over 5,000 China Scholars Support Charter 08's Political Reform." China View. 20 Dec. 2008.
12. "China (2009)." Freedom in the World Report. Freedom House. 2009.
13. "Freedom on the Net: A Global Assessment of Internet and Digital Media." Freedom House. 30 March 2009.

14. "Tavaana Exclusive Interview with Yang Jianli." Tavaana. 2010.
15. Ibid.
16. "China (2009)." Freedom in the World Report. Freedom House. 2009.
17. Ibid.
18. International PEN. "International PEN Protests the Detention of Leading Chinese Dissident Writer Liu Xiaobo." Letter to Hu Jintao. 17 Dec. 2008.
19. "Charter 08 (English)."
20. Ibid.
21. Ibid.
22. Bristow, Michael. "China Aims to Silence Reform Call." BBC News. 12 Jan. 2009.
23. "International PEN Protests the Detention of Leading Chinese Dissident Writer Liu Xiaobo."
24. "Tavaana Exclusive Interview with Yang Jianli."
25. Demick, Barbara. "Big names on letter calling for China to end censorship." LA Times. 13 Oct. 2010.

Learn More

News and Analysis

- Australia-Tibet Council. Dalai Lama's Statement on Charter 08. 12 Dec. 2008.
- Charter 08 (English). Human Rights in China. 09 Dec. 2008.
- "China Detains Dissidents Ahead of Human Rights Day." Reuters India. 09 Dec. 2008.
- Klinghoffer, Judith A. "CHINESE SUPPORT CHARTER 08/update." History News Network. 10 Dec. 2008.
- Spencer, Richard. "Chinese Dissidents Emulate Anti-Soviet Heroes with Charter 08". The Telegraph 9 Dec 2008.
- "Taiwan Should Heed 'Charter 08' Message." Taiwan News. 25 Dec. 2008.

Books

- Zhou, Kate Xiao. China's Long March to Freedom: Grassroots Modernization. New Brunswick, N.J.: Transaction, 2009.

Videos

- "Charter 08 - Constitutional Democracy for China." YouTube. 08 Dec 2009.
- "Lio Xiaobo Discusses Freedom of Expression in China (International PEN Center)." YouTube. 31 Dec 2008.
- "Tavaana Exclusive Interview with Yang Jianli." Tavaana. 2010.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

کتاب‌ها

ویدئوها